

Atölye/A-te-Lier: Bir arada düşünme ve çalışma mantığı

Özge Soysal

Atölye fikri, bu kelimeyi yıllar önce divanda analistim sayesinde *à-te-lier* olarak duymamla yolunu aldı. Dernekleşmek bir zorunluluk olmaksızın *bir arada* düşünme ve çalışma inisiyatifi araştırırken kendiliğinden yepyeni bir keşif gibi zihnime ve kalemime düştü. Vakti geldiğinde, yine ve yeniden mantıklı zamanların içinden. İlk kez bu şekilde yazıya geçirdiğim ve duyurduğum bu sözcük, zaten orada olanı ve neyin yolunu aldığını hatırlattı, bilmeksizin. İşte buna karşılama derim! Öznel bir kesitin sözcüklerin yaratıcı kaynağıyla buluşması.

A-te-lier, bir diğerine yönelerek bağ kurmak anlamına geliyor. Bu klinik pratiği kuramsal kavramlarla birlikte düşünürken ve bir kurama yerleşirken sembolik birtakım ilkelerden dayanak olarak *yönelmek* demek. Amatörlüğü ve özgün bir işçiliği kaybetmeden içten bir emek ortaya koyarak çalışma etiği, olumlanan bir isim, sıfat ya da statünün çatısında veya sahnesinde birlikte olmak yerine, farkın ve zorluk çektiğimiz unsurların çalıştırdığı bir dinamiği gözetmeye, dahası bu hususta uyanık, cesur ve mütevazı olmaya davet eder; tüm bu niteliklerin içinde bulunduğumuz uğraşı başta kendimiz için ciddiye almakla ve arkadaşça gülebilmekle yakından ilintili olduğunu bilerek ve deneyimleyerek.

Gerçekle yani var-olmanın ıstırapıyla olan ilişkimizde bir sorunun/soruların etrafında buluşmayı şiar edindiğimiz Atölye/A-te-Lier mantığının serpilmesinde doğrudan ve dolaylı olarak katkısı olan çalışma arkadaşlarım ve analizanlarım var. Başta Jean Marie Forget ve Serge Lesourd olmak üzere, Charles Melman ve Alain Didier-Weill, imkânsız bir yolun bordürlerinin bu şekilde çizilmesinde selamladığım ustalarımın.